

18

Forslag til lov

om

ændring i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption.

(Fremsat i landstinget den 3. oktober 1951 af justitsminister *Helga Pedersen*).

§ 1.

§ 8, stk. 2, i lov nr. 87 af 26. marts 1923 om adoption ophæves.

§ 2.

§ 20, stk. 2, i lov nr. 87 af 26. marts 1923 erstattes af følgende:

„Såfremt adoptivbarnet viser sig at lide af sindssygdom, åndssvaghed, anden betydelig sjælelig mangel eller af *uhelbredelig og ondartet legemlig mangel eller sygdom*, og det må antages, at denne mangel eller lidelse hidrører fra tiden før adoptionen, og at adoptanten ved adoptionen ikke var bekendt dermed, bliver adoptivforholdet efter påstand at ophæve ved dom. Sag herom må anlægges inden 5 år fra adoptionsbevillingens dato.

De i denne paragraf omhandlede sager anlægges af adoptanten eller, hvis han er sindssyg eller åndssvag, af hans værge.“

§ 3.

I stedet for § 21, sidste punktum, i lov nr. 87 af 26. marts 1923 sættes:

„I de i § 19 og § 20, stk. 1, omtalte tilfælde må ophævelse ske, selv om de der nævnte forhold kun gælder den ene af adoptanterne. Ophævelse i medfør af § 20, stk. 2, kan ske, selv om den ene af adoptanterne kendte manglen eller lidelsen hos barnet, men ikke efter påstand af denne ægtefælle alene.“

§ 4.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Indtil 1. april 1953 kan sag i henhold til § 2 anlægges, selv om den foreskrevne frist af 5 år er overskredet.